

दीपिकायाच । यथा,—

“उभयहार्कवरेषु वृद्धिलिपत्तुवेषु च ।

शुभराशिविलमेषु शुभं शान्तिकपौष्टिकम् ॥

वृद्धगणः चिचादुराधान्वगशिरोरवलः । चिप्र-
गणो लद्गणः पुष्याश्चिहस्ताः । भ्रुवगणः
रोहिण्युतराचयम् ॥

“गोचरे वा विलम्बे वा ये ग्रहास्तिरक्षकाः ।
पूज्यवेत्तान् प्रयत्नन् पूजिताः स्तुः शुभावहाः ॥”

इति ग्रहास्तिरक्षम् ॥

(मात्सोक्तम् । यथा,—

“श्रीकामः श्रान्तिकामो वा ग्रहयज्ञं समाचरेत् ।

वृद्धायुः पुष्टिकामो वा तथैवाभिचरन् पूर्णः ॥

येन ब्रह्मन् ! विधानेन तत्त्वे निगदतः इद्यु ।

सर्वं शास्त्राग्राहेनुक्रम्य सङ्क्षिप्तं ग्रन्थविस्तरम् ॥

ग्रहशान्तिं प्रवक्ष्यामि पुराणशृतिनोदिताम् ।

प्राणेऽद्विग्राहितिं कल्पा ब्राह्मणावाचनम् ॥

ग्रहान् ग्रहादिवेवांच स्थाप्य होमं समारम्भेत् ।

ग्रहयज्ञस्तिधा प्रीक्तः पुराणशृतिकोविदेः ।

प्रथमोऽयुतहोमः स्त्रालक्ष्मीस्तुतः परम् ।

हृतीयः कोटिहोमस्तु सर्वकामफलप्रदः ॥

ब्रयुतेनाहृतीनां च नवग्रहमस्तुतः ।

तस्य तावद्विधिं वस्ते पुराणशृतिभाषितम् ॥”

ग्रहवेदिनियमः । यथा,—

“गर्त्तस्तोत्रपूर्वेण वितस्तिहर्यविस्तृताम् ।

वप्रद्वयाद्वां वर्दि वितस्तुप्रच्छयसम्भिताम् ।

संसापनाय द्वानां चतुरसामुद्दिश्यताम् ।

अग्रिप्रयत्नं कृत्वा तस्यामावाहयतु सुरान् ॥

देवतावां ततः स्याद्य विश्रिताद्वद्वाधिका ।

स्तुत्यः सोमपत्तया भूमो दुधजीवसिताकेनाः ।

राहुः केतुरिति प्रोक्ता ग्रहालोकहितवहाः ॥”

मङ्गले स्यानम् । यथा,—

“मध्ये तु भास्त्रं विद्यालोहितं दक्षिणेन तु ।

उत्तरण गुरुं विद्याद् बुधं पूर्वास्तरण न तु ॥

पूर्वेण भागवं विद्यात् सोमं दक्षिणपूर्वके ।

प्रचिमेन शानं विद्यादाहुः प्रचिमदक्षिणे ॥

प्रचिमोत्तरतः केतुं स्यापयक्षक्तव्युले ॥”

अधिदवताः । यथा,—

“भास्त्ररसेन्द्रं विद्यात् उमाच श्रशिनस्तथा ।

खन्दमङ्गारकसाम्भिरुद्धस्य च तथा हरिम् ।

ब्रह्माण्डं गुरोविद्याक्षुक्षस्यापि श्रीपीतिम् ।

शनेऽरस्य तु यमं राहुः कालनथव च ।

केतुर्वै चित्रगुप्तच सर्वेवामधिदवताः ॥”

प्रत्यधिदवताः । यथा,—

“अग्निरापः चित्तिव्याप्तिरिद्वर्ती च देवताः ।

प्रजापतिः सर्वोच्च ब्रह्मा प्रत्यधिदवता ॥”

यत्त्वं लोकपालाः । यथा,—

“विनायकं तथा दुर्गां वायुमाकाशमेव च ।

आवाहयद्याहुतिभिस्तथैवाश्चिकुमारका ॥”

ग्रहवर्णः । यथा,—

“संसारदक्षमादिवमङ्गारकसमन्वितम् ।

सोमशुक्रो तथा श्वेतौ दुधजीवौ च पिङ्गलौ ।

मङ्गराहु तथा कृष्णो धूमं केतुग्रणं विदुः ॥”

“ग्रहवर्णानि देयानि वासांसि कुसुमानि च ।

धूपामोदोऽत् सुरभिरुपरिद्विवानकम् ॥

पूर्णमन्तं स्यापयेत् प्राचाः फलपृथिवसमन्वितम् ॥”

व्यन्यहिववरशान्तु ग्रहयागतच्चे दर्शनीयम् ॥”

ग्रहराजः, पुं (ग्रहाणां राजा इति । “राजाहः-
सत्यिभ्युच्च ॥” ५।४।६। इति टच ।)

स्तुत्यः । चन्द्रः । इति मेदिनी । जे । ३२ ॥ उह-
स्तिः । इति ग्रन्थरत्नावली ॥

ग्रहाधारः, पुं, (ग्रहाणां आधारः व्याख्यः । मेधीव-
देत्वत्तत्त्वमात्रांश्च सखगत्वासुरांशं ग्रहाणां

परिभ्यमण्ठत्यात्वालम् ।) भ्रुवनक्षत्रम् । इति
ग्रन्थरत्नावली ॥

ग्रहमयः, पुं, (ग्रहः उपदेवविशेषस्तत्त्वं व्यामयः
रोगमेदः ।) चाविशः । स तु भूतादिना जात-
रोगः । इति राजनिर्घणः ।

ग्रहशौ, [न] पुं, (ग्रहं ग्रहजन्मदोषं व्याप्ति
द्वृतीकरोतीति । अश्व + गिनिः । श्वद्यग्रह-
दोषमवातीतेके ।) ग्रहनाशशृद्धः । इति ग्रन्थ-
रत्नावली ॥

ग्रहाक्षः, पुं, (ग्रहाणां सप्तदेवानामाक्षः व्याक्षा
संचा यस्ते । ग्रहात् व्याक्षयति व्याकारयति
तत्त्वनितदोषवगाशायैति भावः । व्या + क्ष + शः ।
इत्येके ।) भूताङ्गुशशृद्धः । इति राजनिर्घणः ॥

ग्रहीता, [न] चित्र, (ग्रहातीति । ग्रह + लच ।)

ग्रहणकर्ता । ततुपर्यायः । ग्रहायुः २ । इव-
मरः । ३ । १ । २० ॥ (यथा, चेतायतरीप-
निष्ठिः ।

“व्यापाशिपादो यवनो ग्रहीता

पश्यत्वच्चुः स ग्रहीत्यकर्णः ।”

तथा च मनुः । ३ । १६६ ।

“ग्रहीता यदि नयः स्यात् कुटुम्बर्ये क्तो यथः ॥”

योगः, पुं, (ग्रस + “ग्रसरात्” ।) उरां । १।४२ ।

इति मन् धातीरात्कारात्तालादेश्च ।) विप्रादि-
वर्णप्राया प्राकारापरिद्विष्टादिरहिता बहुजन-
वस्तिः । इति भरतः । ततुपर्यायः । संवस्थः ॥

इवमरः । २ । ३ । १६ ॥ इद्वादिश्वन्यवस्तिः ।

इति श्रीधरस्त्रामी । यथा, मार्कण्डेयपुराणे ।

“तथा श्रद्धनप्राया सुसंबृद्धक्षमीवला ।

क्षेत्रोपयोगभूमधे वसतिर्गम्भंत्तिका ॥”

(तथा च मनुः । १० । ५४ ।

“चत्त्रमेघं पराधीनं देवं स्याद्विभूतेभ्यो च ॥”

प्रत्यादिपूर्वकचेते समृद्धार्थः । इति विश्वः ।

यथा श्रद्धयामः भूत्यामः गुणामः ।

इत्यादि । (यथा, मनुः । २ । २१५ ।

“बलवानिनियमामो विहासमपि कर्यति ॥”

ग्रिवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । ११३ ।

“गोपालिर्गोपितामो गोचर्मवसनो हरिः ॥”

स्तरमेदः । यथा,—

“घङ्गमध्यमग्नारात्ताल्ययो यामा मता इह ।

घङ्गमध्यमग्नारात्ताल्ययुपपीतमारात्ता वेभद्रना ।

मर्गलोके च ग्रामारो यामः प्रचरति स्त्रयम् ॥”

इदानो घङ्गमध्यमग्नारात्ताल्ययुपपीतमारात्ता ।

स्त्रयम् न प्रसार इत्यर्थः । य इति ग म प ध

निष्ठ । इति घङ्गमध्यमग्नारात्ता । य इति ग म प ध

निष्ठ । निष्ठौ इति ग-ग-म-पात्रः । य इति ग म प ध

निष्ठ । म-पौ ध-नी च य इति ग । ग म प ध नि दस्त

करः । इति ग-गौ म-पौ ध-नी ग-॒न्ते । स्त्रूना:

“व्यादि द्विविच्छुः प्रवृत्तस्त्रम्भपि समे मता ।

मध्यमो मी यदा तेषु मध्यमग्नारात्ताल्ययुपपीतमारात्ता ॥”

चारौ ग्रामारो यवास्तिग्रामारात्ताल्ययुपपीतमारात्ता ॥”

तत्त्वं घङ्गमध्यमग्नारात्ताल्ययुपपीतमारात्ता ॥”

“ग्रहात्रिविधान्तं नैर्धनं धातु पात्नमिष्ठते ।

प्राकारामान्तं मध्यमान्तान्तं ग्रामधमान्तमिष्ठते ॥”

चत्यभात् धान्तमिष्ठाहुः घङ्गमध्यमग्नारात्ताल्ययुपपीतमारात्ता ॥”

मध्यमग्नामजात्वै च स्त्रूना: परिकौर्तिताः ॥”

मकारादिकमेव ग्रामारात्ताल्ययुपपीतमारात्ता ॥”

तारो मन्दस्त्र व्याप्त इति ग्रामिणूपपीतमारात्ता ॥”

घङ्गमध्यमग्नारात्ताल्ययुपपीतमारात्ता ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

ग्रामकूटः, पुं, (ग्रामे यामस्त्रो यामस्त्र वा कूट इव

तमः प्राधान्यारात्ताल्यम् ।) श्रद्धः । इति चिकार्ड-
शेषः ॥

यामजनिवादी, स्त्री, (यामे यामस्त्रिकर्षे वा

जायते इति । जन + डः । यामजा निष्ठावैति

कर्मधारयः ।) नवनिवादी । इति राज-
निर्घणः ॥

यामगी, पुं, (यामा जीवसमृहाः नौयते चतन्य-

दानेन परिचालयते इति । यद्वा यामात् जीव-

समृहाः नृति प्रापयति चैतयतीर्थयः । नौ +

क्रिप ततो गत्वम् ।) विष्णुः । यथा, महा-
भारते । १३ । १४८ । ३७ ।

“अग्निर्यामिणी; जीमान् न्यायो नेता समीरणः ॥”

यतः । यथा, विष्णुपुराणे २ । १० । २ ।

“स रथाधिष्ठितो द्वैरादिवैत्रैर्युपिभिस्त्राधा ।

गत्वाद्यपरिभिस्त्रिय यामणीस्तर्पेश्चास्ते ॥”

“द्वैरादिवैत्रोऽविष्ट्रिय वादिवा यव देवास्ते । यामणी

यैवाः । ” इति तद्वैत्रीका ॥ नापितः । इवमरः ।

३ । ३ । १४८ ॥

यामणीः, चित्र, (गामं संवस्थं तत्त्वाद् जनान्

नृति दोषगुणविचारादिभिः परिचालयति

प्रत्ययति वा क्रिप ।) प्रधानः, अधिष्ठितः । इति

मेदिनी । नै । ४५ ॥ (यथा, चत्वयेदे । १० ।

२०७ । ५ ।

“दक्षिणावान् प्रथमो द्वृत इति

दक्षिणावान् यामणीग्रमेति ॥”

तथा च महाभास्त्रपतिस्तंश्च ॥

“दानामोदविनोन्नज्ञमध्युपपीतमारात्ता वेभद्रना

कर्णादिलन्देवलनां विजयते देवोगणामणीः॥”